៣-១ នមស្សការ ថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធ

-ឥតិបិ សោ ភគវា ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ មាន គុណ ១០ប្រការ ដូចនេះ :

១-អរហំ ព្រះអង្គឆ្ងាយចាកសិកសត្រូវពោលគឺ កិលេសព្រមទាំងវាសនា គឺកាយបយោគនិងវចីបយោគ,

២-សម្មាសម្ពុទ្ធោ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវញេយ្យធម៌ទាំងពួង ដោយប្រពៃចំពោះព្រះអង្គឥតមានគ្រូអាចារ្យណា ប្រដៅព្រះអង្គ ឡើយ,

៣-វិជ្ជាចរណសម្បន្នោ ព្រះអង្គបរិបូណ៌ដោយវិជ្ជា៣ និងវិជ្ជា៨ និងចរណ១៥,

៤-សុគតោ ព្រះអង្គមានដំណើរល្អយាងទៅកាន់សុន្ទរដ្ឋាន គឺអមតមហានិព្វាន,

៥-លោកវិទូ ព្រះអង្គជ្រាបច្បាស់នូវត្រៃ លោក,

៦-អនុត្តរោ ព្រះអង្គប្រសើរដោយសីលាទិគុណ រកបុគ្គលណាមួយស្មើគ្មាន,

៧-បុរិសទម្មសារថិ ព្រះអង្គជាអ្នកទូន្មាននូវបុរស ដែលមានឧបនិស្ស័យ គួរនឹងទូន្មាន បាន,

៨-សត្ថា ទេវមនុស្សានំ ព្រះអង្គ ជាសាស្តាចារ្យ នៃទេវតា និងមនុស្សទាំងឡាយ,

៩-ពុទ្ធោ ព្រះអង្គត្រាស់ដឹងនូវចតុរារិយសច្ចហើយញុំាងអ្នកដទៃឲ្យត្រាស់ដឹងផង,

១០-ភគវា ព្រះអង្គមានដំណើរទៅកាន់ត្រៃភព ខ្ជាក់ចោលហើយ គឺថាព្រះអង្គមិនត្រឡប់កើតទៀតឡើយ ។

-តំ អរហាទិគុណសំយុត្តំ ពុទ្ធំ សិរសា នមាមិ ខ្ញុំព្រះករុណាសូមថ្វាយបង្គំនូវ

ព្រះ សម្មាសម្ពុទ្ធ ជាម្ចាស់ ព្រះអង្គ ប្រកបព្រមហើយដោយគុណមាន គុណថាអរហំ ជាដើមនោះ ដោយ សិរសា គឺត្បូង,

-តញ្ច ពុទ្ធំ ឥមេហិ សក្ការេហិ អភិបូជយាមិ *ខ្ញុំព្រះករុណាសូមបូជាចំពោះ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់អង្គនោះ ដោយគ្រឿងសក្ការទាំងឡាយមាន ប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ។*

(ក្រាបថ្វាយបង្គំម្តង)

វិលទៅរកទំព័រចាស់វិញ ដោយចុចលើព្រួញ “ ← “ ដែលនៅ កៀនកញ្ចក់ ខាងលើ និងខាងឆ្វេង។